

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 . . . 10 „

Posamične številke stanejo 10. den. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriskem in Gradškem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštih zvez“. Na naročila brez doposlano naročnine so ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 lin., 2-krat 14 lin., 3-krat 12 lin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 lin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Manifestacijski shod za družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

V nedeljo 13. t. m. dopoldne se je vršil v »Mestnem domu« v Ljubljani impozanten protestni shod proti »Cirilmetodariji« v »Slovenca«. Protestiralo se je na tem shodu proti peklenskem početju »Slovenca« ter manifestiralo se je za našo prepotrebno in prekristno družbo.

Dvorana je bila polna občinstva, posebno je bilo dobro zastopano ženstvo.

Sklicatelju Luki Svetcu so priredili dolgotrajno ovacijo, ko se je prikazal, da začne govoriti. Izvoljen je bil predsednikom shoda.

Luka Svetec:

Pozdravi zborovalce v prisrčnih besedah ter razlaga razmerje družbe do njenih domačih nasprotnikov in naglašja, da je bil I. katoliški shod začetek domačim žalostnim razprtijam, da se uresničujejo Valhunove besede v »Krstu pri Savici«: Slovenec že mori Slovenca brata.

Dotlej smo složno delali v enem taboru za uresničenje narodne ravnopravnosti in to ne brez uspeha. A ravno to ni bilo pogodu izvestnim višim krogom in začeli so delati po znani metodi: divide et impera. Vrgli so med nas jabolko prepira, češ, da je vera v nevarnosti, a narodnost da je poganska.

Mej ustanovitelj in v odboru družbe je bilo več častitih duhovnikov in duhovniki so tudi ustanovljali podružnice. Zbor je bil sklenil tudi, da se vdeleži I. kat. shoda. Toda proti družbi je več že drug veter.

In on je dobil migljaj, da ne bo vsprejet med govornike katoliškega shoda, dasi je hotel govoriti v katoliško-narodnem duhu. V nekem odseku je izjavil dr. Šusteršič, da, ako se škojfe izrečejo za dru-

žbo, bo dajala vsaka vboga vdova zadnji vinar zanjo.

Bivši predsednik Tomo Zupan se je obrnil do vseh škofov na Slovenskem. Bil je povsodi kaj prijazno vsprejet, a linasprostvo do družbe je ostalo, ker za izvestne kroge borba za narodnost ni bila več na dnevnem redu.

Sedaj pa je prišel izbruh peklenskega sovraštva do družbe s pozivom, da jo treba uničiti. Ali družba se še le sedaj prav dviga, ker jo vodi prava ljubezen do naroda. In zbrali smo se danes v protest proti izpodkopavanju družbe, ki nam je danes bolj potrebna nego kedaj poprej. Burno pritrdjevanje, ovacije Svetcu.

Dr. Mandič:

V navdušenem in vznepenem govoru sporoča pozdrave tržaških Slovencev, ki goje kristalno čisto ljubezen do družbe. Mi nočemo napadati nikogar, mi smo element miru.

Usoda nas je postavila v hud boj z zunanji nasprotnikom. Zato smo se naučili gledati stvari z višjega stališča. Tako tudi nasprotstvo proti družbi. Nasprotniki pravijo, da je ta bojna blagajna liberalne stranke. Ta napad treba odbiti: **družba naša je bojna blagajna našega naroda.**

Govornik je dokazal s konkretnimi podatki, koliko neizmerno hvale so tržaški Slovenci dolžni naši družbi. Zato ogorčeno ohsojajo napade na našo organizacijo. V gigantskem boju, ki ga bijemo, je važnost družbe za nas neizmerna. Ona nam daje sredstva za obrambo. To nam pojasnjuje elementarni izraz ogorčenja radi napada na družbo. Mi smo prišli do spoznanja, kako potrebna nam sta

mir in skupno delo. In ko vidimo sedanjorazstano sliko slovenskega javnega življenja, se nas polasča strah: Kaj bo?! — Kam pridemo? Ali smo vredni, da nas drugi spoštujejo? Nasprotujemo si v političnem življenju, ali na narodno-kulturnem delu bodimo edini! Ta boji, ki gre za uničenje brata, meji žena nepoštenje. Mi vsi pa si dajmo obljubo, da se ne bomo ozirali na napade, marveč, da se bomo zavedali, da je družba potrebna — sveta. Darovi za družbo niso brez etične vrednosti. Svojemu ogorčenju radi napadov dajamo izraza z denarjem v roki, ki zremo z zaupanjem v Ljubljano, a le-ta naj z ljubeznijo gleda na nas. Po naših poljanah res vladaj bojno razpoloženje in brusimo orožje, a line proti bratu, ampak proti zgodovinskemu sovražniku našemu. Ne s ciril-metodarijo pred prag, ampak s sovražniki družbe. — Živela dična, čestita družba sv. Cirila in Metoda! (Aplavz po dvorani).

Matej Prosekar:

Prinaša pozdrave koroških Slovencev, rekoč, da je završalo tudi na Koroškem, ko so čuli, kako grdo je napadel »Slovenec« družbo sv. C. in M. Rekel je: Skoro 25 let je delovala družba tudi na Koroškem. Pravi narodni tabori so bili shodi podružnic; shajala se je na njih duhovščina in posvetnjaki. Družba vzdržuje petrazredno ljudsko šolo v Št. Rupertu pri Velikovem, pošilja poučne knjige ter molitvenike. V imenu Korošcev se zahvaljuje družbi sv. C. in M. in prošni še nadaljnje podpore. Kar nas je pravih Slovencev, ne zapustimo družbe. Koroški Slovenci živimo v revnih razmerah, zato prosimo, naj se nas podpira vedno izdatneje. Narodna zavest je pri nas še tako malo probujena, da pošiljajo svoje otroke rajši v šulferajnsko šolo kot pa v slovensko. Še enkrat: Hvala družbi sv. Cirila in Metoda! (Živio Prosekar, živeli Korošci! Odobravanje.)

Dr. Rybar:

Naglašja, da še nikdar niso prišli v Ljubljano s tako težkim srcem kakor to pot. Tudi on je povdarjal, koliko je storila in dela družba za Trst in okolico. Tudi jaz pravim kakor dr. Mandič: čeprav smo razdeljeni v različne tabore, v borbi za obstanek naroda moramo biti edini. — Važnost družbe za nas tržaške Slovence narašča, saj nam zopet pripravlja čin velike bratske ljubavi; se zidati nam hoče novo šolsko poslopje, ki bo odgovarjalo rastočim potrebam. Zato nas boli v srce, ker se hoče to našo dobrotnico poditi od našega praga. Pomisliti je treba, da se je vsa naša politika sukala doslej okolo šolskega vprašanja: to je bila zastava, ki nas je vodila v vseh bojih: Kar je človeku kruh, to je narodu kulturni kruh! To resnico spoznava še-le prav oni, ki šole — nima. Zato nas hočejo nasprotniki ovirati v našem kulturnem razvoju; tresejo se za svojo hegemonijo, dočim se mi borimo za obstanek. Umevno je torej, kako nas je zbolelo v srce radi napada na sredstvo za naš obstanek. Naš odgovor na napad bodi podpora družbi s pomnoženimi močmi. — Brez družbe ni za tržaške Slovence — življenja! (Odobravanje.)

Dr. Koderman:

Govori v imenu štajerskih Slovencev. Mi štajerski Slovenci čutimo na svojem telesu sovražno nemško organizacijo in nemški kapital bolj, kakor si Slovenci domnevajo drugod. Nemški otoki razjedajo slovensko zemljo. Kapital »Südmarke« in »Schulvereine« s svojimi šolami pritiskata na nas. Ustanovil se je Roseggerjev fond, ki se porabi za ponemčenje naše dece. Mi smo bili vedno za to, da se borimo proti narodnim nasprotnikom pod eno zastavo. Zdaj pa ta zavrtni napad na družbo, ki je edina varuhinja naše mladine! Politična strast ne bo našla odziva med nami.

Kapitan Hatteras

ali

Angleži ra severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje).

»Našel ni ničesar,« nadaljuje doktor; »od leta 1850. dalje pa so angleške ladje neprenehoma brodile po teh morjih in celo dvajset tisoč liver nagrade je bilo obljubljeno vsakomur, ki bi našel ljudi Erbusa in Terrorja. Ze leta 1848. sta poizkusila kapitana Kellet in Moore prodreti z ladjami Herald in Plover skozi Beringov preliv. Dalje je med letom 1850. in 1851. kapitan Austin prezimil na otoku Cornwallis, kapitan Penny je preiskal na ladjah Assistance in Resoluce preliv Wellington; tudi stari John Ross je šel iskat Franklina na svoji jahti; ladja Prince-Albert je napravila svoje prvo potovanje na stroške gospe Franklinove; in konečno je Amerikanec Grinnel s kapitanom Haven oborožil dve ladji, ki ju je tok potegnil iz preliva Wellington ter jih prignjal v zaliv Lancaster. V tem letu je bil prodrl do otoka Melville in do rta Dundas; to sta zadnji točki, ko katerih je bil še prišel Parry leta 1819; na otoku Beechey je našel Clintock sledi Franklina, ki je bil l. 1845. tu prezimil.«

»Da,« pritrdi Hatteras, »trije njegovi mornarji so bili bolj srečni nego drugi!«

Od l. 1851. do 1852. nadaljuje doktor, pritrdivši Hatterasovi pripombi, »vidimo Prince-Alberta nastopiti drugo potovanje s francoskim poročnikom Bellotom; pre-

zimil je v zalivu Batty, ob ožini Regent, ter je preiskal jugozahodno stran Sommerseta in odkril obrežje do rta Walker. Med tem se vrneta Entrepise in Investigateur v Anglijo, a tu ju izroče poveljstvu Collinsona in Mac-Clura, ki sta se v Beringovem prelivu združila s Kelletom in Moorom; od tu je šel Collinson v Hong-Kong prezimit. Mac-Clure pa jo je mahal dalje in odkril po trikratnem prezimovanju v letih 1850. do 1851., 1851. do 1852., 1852. do 1853., Severo zahodni prehod, ne da bi kaj zasledil o Franklinu. Od leta 1852. do 1853. so šle na novo potovanje tri jadrnice Assistance, Resoluce in North-Star ter 2 parnika Pioneer in Intrepide (Neustrašeni); poveljstvo je prevzel Edvard Belcher s kapitanom Helletom kot namestnikom. Edvard je obiskal preliv Wellingtom, prezimil v zalivu Northumberland ter obrežje. Kellet pa jo je udaril do Bridporta na c'oku Melville, ter je pregledal brez uspeha ta del severne zemlje. Tu pa se je po Angliji raznesel glas, da so zaprli ne daleč od Nove Škotlandije dve ladji, zapuščeni sredi ledu, in ga Franklinova je koj opravila parnik Izabelo ter ga izročila kapitanu Ingfieldu, ki je po Baffinskem zalivu prišel do Viktorije ob 80. vspretniku, in do otoka Beechey, ne da bi bil kaj dosegel. L. 1855. pa se je Amerikanec Grinnel pripravil na svoje stroške na novo potovanje in doktor Kane je skušal prodreti do tečaja . . .

»Toda ni prodrl,« vzklikne veselo Hatteras, »in hvala bodi zato Bogu! Česa! oni ni dosegel, bomo mi!«

»Vem, kapitan,« odvrne doktor, »in jaz govorim o tem samo zato, ker je to potovanje v tesni zvezi s Franklinovim iskanjem. Sicer je bilo pa brez pomena. Kmalu bi bil pozabil omeniti, da je opravilo admiralstvo l. 1853. parnik Phoenix pod poveljstvom Ingfielda, da spravi

na otok Beechey nekaj živil, ker ga je smatralo kot splošno shajališče mornarjev. Ta se je napotil tja s poročnikom Bellotom, ki se je pa ponesrečil in že drugič žrtvoval za Anglijo. O tem imamo tem natančnejše podrobnosti, ker je bil naš Johnson priča te nezgode.«

»Poročnik Bellot je bil vrl Francoz in v Angliji je njegovo ime v časteh,« dé Hatteras.

»Nato so se ladje po malem začele vračati, seveda se vse sploh niso vrnile, kajti Edvard je moral Assistance zapustiti kakor tudi Mac-Clure Investigatorja leta 1853. Med tem je doktor Rae naznanil v nekem pismu iz zaliva Repulse, do katerega je bil prišel preko Amerike, da imajo Eskimi kraljestva Guillaume različne predmete, ki so jih bili dobili iz Erbusa in Terrorja. Sedaj ni bilo nobenega dvoma več o usodi Franklina. Phoenix in North-Star ter ladja Collinsona so se vrnile na Angleško; nobene angleške ladje ni bilo več od tedaj v Severnem morju. Toda če tudi je vlada izgubila vse upanje, ga gospa Franklinova še ni in iz ostankov svojega premoženja je opravila ladjo Foxa in jo izročila poveljstvu Mac-Clintocka, ki je odjadral v letu 1857, prezimil v okolici, kjer ste se vi kapitan dali nam spoznati, prišel do otoka Beechey, prezimil še enkrat v ožini Bellot, nadaljeval v februarju l. 1859. svoje preiskovanje, našel podatke, ki niso pripuščali nobenega dvoma več v usodi Erbusa in Terrorja, ter se vrnil še koncem istega leta na Angleško. Vse to se je vršilo zadnjih petnajst let v teh žalostnih krajih in odkar se je vrnil Foks, ni nobena ladja več poskušala svoje sreče v teh nevarnih morjih!«

»Bravo, in mi jo bomo poizkusili!« pristavi Hatteras.

Kdor ne uvideva potrebe naše šolske družbe, tistemu veljajo besede: »Pustite nas pri miru, roke proč pa se bomo borili sami!«

Govornik je žel za svoj jedrnat govor burno pohvalo.

Šesti govornik

župan I. Kobentar

iz Št. Jakoba v Rožni dolini izjavi nastopno:

Mislili bode, da sem dr. Müller ali dr. Hudelist, toda povem vam, da nisem niti dr. Müller niti dr. Hudelist, ampak sem priprost koroški kmet. (Živahni živio-klici.) Ne bom se spuščal v daljši govor; oklepam se besed, ki so jih govorili predgovorniki. Pozdravljam družbo sv. C. in M. v imenu naprednih koroških kmetov ter obsojam podlo pisavo proti družbi. Žalibog, da se je tisti črni veter zanesel tudi med nas! Naš namen gotovo ni, boriti se proti bratu, ker imamo nevarnega narodnega nasprotnika. Ako se bomo klali bratje med seboj, potem gotovo poginemo. Prosim, da podpirate naš koroške Slovence, da se ne potopimo v globoko nemškega morja. (Burni živio-klici in dolgotrajno ploskanje.)

Gospa dr. Tavčarjeva:

Jaz ne bi imela ničesar dostaviti. — Družba je naša duša. Vedeli jo bomo braniti vsaki in vsaka. Od vlade moramo zahtevati, da že enkrat ugodi opravičenim zahtevam slovenskega naroda na šolskem polju. Govornica je prečitala resoluciji:

I.

Tisoči na manifestacijskem shodu v ljubljanskem »Mestnem domu« dne 13. sušca 1910. zbranih Slovencev pozivljajo c. k. osrednjo vlado, da takoj odpravi nepravilne, za kulturno velevlast sramotne šolske razmere v Primorju, na Koroškem in Štajerskem. Zahtevajo, da avstrijska vlada ne bje v obraz tudi Slovincem po zakonu zajamčene enakopravnosti in ustanovi v slovenskih manjšinskih krajih za tisoče slovenskih otrok prepotrebne ljudske šole.

II.

Manifestacijski shod za družbo sv. C. in M. v ljubljanskem mestnem domu dne 13. sušca 1910. izreka družbi sv. Cirila in Metoda kot najvažnejši kulturno-obrambeni organizaciji, popolno zaupanje. Grdi napadi, ki izhajajo iz vrst narodnih nasprotnikov kakor tudi iz vrst od njih podkupljenih lastnih bratov, se obsojajo sami od sebe. Družbi naj so ti napadi le nov poziv k še izdatnejši obrambi slovenske mladine. Zaneso naj cirilmetodarski duh do zadnje gorske koče, zavedni Slovinci pa naj se vsopodbujajo še k večji narodni požrtvovalnosti.

Resoluciji sta bili ob velikem navdušenju soglasno vsprejeti. Na to je dr. Žerjav prečital došle pozdrave, izmed katerih omenjamo posebno pozdrav šrot koroških slovenskih učiteljev, ki so sklenili položiti 1000 K na oltar domovine. (Navdušeni živio-klici in ploskanje.)

Tržaški Slovinci so poslali 100 K. — Župnik s Koroškega obsoja gonjo proti družbi ter izjavlja, da ostane pri stari veri. Reški Slovinci so poslali navdušeno pismo. — Ženska in moška podružnica v Tolminu pristopata k obrambnemu kladu z 200 K. — Počrta pošiljata moška podružnica v Gorici in dr. Dereani

Predsednik je rekel končno, da bi zborovanje ne bilo popolno, ako bi se ne poklonili manom nepozabnega dobrotnika Karola Kotnika. »Ohranimo mu trajen spomin!« »Slava mu!« (Slava klici po dvorani.)

Predsednik je zaključil zborovanje, rekoč, da naša trdnjava stoji nepremagljiva kakor trdna skala sredi razburkanega morja. Sovražnikom naše krvi pa: Sramota vašemu početju!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Ko mene več ne bo... — znaj, družba sv. Cirila in Metoda —, jaz tebe ljubim še tako, — da tudi moja smrt nemila — naj tebi bi koristna bila! — In temu poročnica — tu moja je polica. — S tem rodoljubnim čutom zavarovalo se je za živ-

ljenje in družbi sv. Cirila in Metoda v last poslalo šest polic v znesku. 6000 K šest vzornih Slovencev. Zavarovali so se pri »Prvi češki splošni delniški zavarovalnici« v Trstu, ki pospešuje našo družbo s pridobivanjem zavarovancev v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Hvala iskrena!

V kavarni »Central« v Gorici se je nabralo v nedeljo 30 K za družbo sv. C. in M. namesto brzojavke v Ljubljano.

Za obrambni sklad družbe sv. C. in M. se je priglasilo med drugim tudi pevsko društvo »Zorislava« v Sežani.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Volčjadraga. (Požar.) V nedeljo dop. je zgorel hlev Gorjanov; zgoreli sta 2 kravi. Hoteli so rešiti krave, ali ni bilo mogoče; mož, ki se je trudil, da jih reši, je dobil opekline po obrazu.

Iz kanalskega okraja.

Plave. — »Zaklad«, narodna igra v 4 dej. s petjem. To narodno igro katero so že večkrat igrali v ljubljanskem gledališču, bodo igrali na belo nedeljo v Plaveh. Nastopili bodo že znani igralci. Igro bo vodil in tudi igral znan igralec g. Turek. Pričakovati je obile udeležbe.

Klerikalna gonja

proti družbi sv. Cirila in Metoda obsojena tudi na Koroškem.

Podružnica sv. C. in M. v Glinjah na Koroškem je imela svoj občni zbor. Podružnica je prav pridno delovala ter nabirala prispevke v družbine namene.

Obširneje je govoril na tem občnem zboru dr. Gosak iz Celovca. Razpravljal je o bojih, ki jih je imel prebojevati slovenski rod od početka do današnjega dne. Zgodovina sijajno dokazuje žilavost, vstrajnost in inteligenco našega naroda, ki je v kljub mnogokratni premoči in dejstvu da se je moral bojevati na tri strani nazadoval sicer po številu, pri tem pa se razvil kulturno, gospodarsko in politično. Najostudnejši boj proti celotnemu slovenskemu narodu pa se je vnel od 7. febr. t. l. naprej od slovenske klerikalne strani. — Koroški Slovinci se ravno ne morejo čuditi temu početju, saj je dr. Šusteršič znan koroškemu Slovincem za časa volilne reforme, pri kateri je prodal koristi koroških Slovencev na tako sramoten način, da so se dvignili Korošci — njemu kot en mož. — »Mir« je pisal ob obrobline ostre članke proti klerikalni stranki ter se zaklinjal, da se Korošci nikdar ne udajo temu sramotnemu nasilju. Dr. Brejč je zvonil z vsemi zvonovi proti dr. Šusteršiču. Poslanec Grafenauer v državnem zboru ni smel vstopiti v klerikalni klub. Tekom časa pa so zlezli ti razburjeni koroški gospodje pred kranjsko klerikalno gospodo pod klop, pustili razburjenost lepo spuheti. Grafenauer je moral vstopiti v klerikalni klub in vsa koroška politika je postala iz koroško-narodne kranjsko-klerikalna. Slično so se skazali koroški gospodje glede CMD. Kot ogroženi obmejni Slovinci so bili ves čas njeni vneti zagovorniki in pospeševalci njenih koristi. Po popolni združitvi s kranjsko klerikalno stranko v gornjem smislu pa so jeli grizti ono roko, ki jih je hranila, obrnili so C. M. družbi hrbet ter jo začeli napadati. Ljubljanski »Slovenec« prinaša iz Celovca članek, v katerem celovski dopisnik dokazuje, da se vrši najpomembnejši del narodnega boja v obrambnih društvih. Jednakočasno pa morda ravno isti celovski dopisnik v koroškem »Miru« našo edino obrambno družbo napada. Ti ljudje so bodisi komedijanti ali pa so duševno bolni. Sicer si ni možno razlagati njihove brezvestnosti oziroma nesmiselnosti. Govornik na to obširno slika posledice od klerikalne strani proti C. M. družbi pričete gonje, ki se kažejo v pomnoženi požrtvovalnosti pravih slovenskih rodoljubov. Omenja tozadevna dejstva iz raznih slovenskih kronovin ter poziva konečno prisotne zborovalce k podvojeni požrtvo-

valnosti in vstrajnosti pri delu za podružnico.

Nato poda predsednik besedo juristu Wieserju, ki obširno in spretno utemeljuje resolucijo, katero so zborovalci je dno glasno sprejeli: »Slovinci zbrani na II. občnem zboru podružnice sv. Cirila in Metoda v Glinjah z žalostjo opazujejo durno gonjo, ki jo je uprizorila gotova stranka proti velezaslužni, dosedaj edini braniteljici pravic slov. naroda na šolsko-obrambnem polju. Še večjo bridkostjo jih navdaja dejstvo, da so se pokazali Slovinci nezmožni združiti se glede življenjskih narodnih vprašanj v enem edinem prepotrebem skupnem društvu, zasnovanem na nepristranski, narodni podlagi in da se zlobna roka gotovih zasleplencev ne straši niti zločina na naši, dosedaj nedotakljivi instituciji. S tem večjo radostjo pa jih napolnjuje zavest, da se najdejo vzorni rodoljubi, ki navzlic vsem zaprekam posvetijo družbi tako vse duševne kakor tudi gmotne moči. Kot Korošci z vso ogorčenostjo obsojajo pisavo »Mira«, v kolikor je naperjena proti dični družbi. Izjavljajo, da se na jeseniški skupščini ni dogodila ne le nobena žalitev zastopnikov slov. šolskega društva v Celovcu, ampak da so nekateri izmed teh zastopnikov s skrajno nespretnim, izzivalnim nastopom vzbudili upravičeno ogorčenost skupščinarjev, tudi navzočih Korošcev. Obsojajo sovražno postopanje in pisanje proti družbi tem bolj, ker vidijo rešitev iz obupnega narodnega položaja na Koroškem le v tesni združitvi vseh Slovencev na narodni podlagi in v složnem postopanju v domačih vprašanjih brez izključitve ktereakoli narodnega delavca. Konečno izrekajo neomejeno zaupanje vodstvu družbe ter iskreno zahvalo za njeno požrtvovalno, nepristransko delovanje na Koroškem.«

No, vidite, tako sodijo razsodni Korošci o družbi sv. C. in M., oni Korošci, ki poznajo, kako škodljivo je klerikalno rovarjenje proti družbi sv. C. in M. in kako je vse obsodbe vredno, kar počenja tudi »Mir« z dr. Brejcem in drugimi fanatiki na čelu. Dolžnost vseh rodoljubov Korošcev je ta: nastopiti kar najenergičneje proti klerikalnim brezdomovincem ter pomesti iz Koroške njihovo protislovensko politiko.

Domače vesti.

Goriška podružnica »Društva slov. prof. v Ljubljani« priredi v sredo 16. t. m. javno predavanje v veliki dvorani »pri Jeleni«.

G. prof. F. Seidl bo nadaljeval svoje predavanje: »Kako poslušajo možgani in živci v našem telesu«.

Začetek točno ob 8. konec ob 9¹/₂ zvečer.

Vstop prost.

Moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici priredi v petek 18. t. m. pri Jeleni družabni večer v proslavo velikega družbinega dobrotnika K. Kotnika. Začetek je ob 8¹/₂ z. v.

Spored, ki smo ga objavili na drugem mestu, bo gotovo zanimal po svoji raznolikosti. A spored je za ta večer postranska stvar, spomin na velikega dobrotnika, čigar manom je posvečen ta večer, naj zbere goriške Slovence v mnogobrojnem številu.

Ker je drugi dan praznik, pričakujemo udeležbe tudi od zunaj. Udeleženci pa se naj odvežejo častitk svojim dragim Jožefom in Jožicam, da žrtvujejo nekoliko družbi. Tako bo pomagano družbi, Jožefom bo pa tudi ustrezno.

Potrudimo se, da zberemo ta večer z vstopnino in prostovoljnimi doneski za en kamen k našemu obrambnemu skladu, saj jih je še tako malo iz Gorice!

Pesni: Anton Medved je umrl v soboto zvečer star 41 let. Za njegovo smrt smo izvedeli v Gorici v nedeljo pop. pri akademiji v »Trg. Domu«. Pokojni Medved, župnik na Turjaku blizu Ljubljane, je znamenit slovenski pesnik, pesnik po božji milosti. Pesniška dela njegova imajo trajno vrednost. Poskusil se je tudi na dramatičnem polju. Leta 1905. je izdal svoje poezije. Na pesniškem polju se ni naslanjal na struje ter ni pobiral stopinj za drugimi, pel je, kakor mu je velelo srce;

zato pa so njegove poezije toliko bolj čist izliv čuteče duše. Na smrtni postelji je zložil pesem v spomin Karolu Kotniku. Priobči jo »Branika«. Medved je bil duhovnik, ali jeden tistih, ki občutijo težo poklica, za katerega pravzaprav ni vstvarjen.

Pokopali so ga danes v rojstnem njegovem kraju Kamniku, kjer bo v miru počival.

Promocija. — Jutri, dne 16. t. m. bo promoviran na graškem vseučilišču naš rojak, g. Vladimir Komavli, doktorjem prava. Naše čestitke!

Umrl je v Šturijah pri Ajdovščini posestnik gospod Danijel Šapla v 60. letu svoje starosti. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Akademija glasbene šole »Pevskega in glasbenega društva v Gorici, podružnice »Glasbene Matice v Ljubljani«, v nedeljo 13. t. m. znači korak naprej v razvoju te šole. Šola goji pouk na glasovirju gosli, v petju in splošni glasbeni teoriji. Dosedaj je šola prirejala koncem šolskega leta nastop učencev, da je javno polagala račun o svojem delovanju starišem in varuhom učencev. Ta nastop je letos še prehitela nova koncertna prireditve, ki je predložila javnosti dve panogi šolskega delovanja: zborovo petje in gosli, zraven tega pa nas je še prijetno iznenadil reden komorni kvartet. Društvo je letos sklenilo, nabaviti si jako potrebni šolski glasbeni arhiv, v katerem naj bi se zbrala vsa učila, ki se potrebujejo pri rednem glasbenem pouku, zlasti naj bi bili zastopani glasbeni klasiki. Da bi se pridobilo zraven zneska, ki ga je zato določil odbor iz društvene blagajne (vstopnina učencev), še daljnih denarnih sredstev, se je priredila nedeljska akademija, katere čisti dohodek je ves namenjen za nabavo glasbenega arhiva za šolo.

Zbor dijakov je nastopil z dvema moškima zboroma vzorno. Zbor šteje nad 70 pevcev, ki se odlikujejo po lepi disciplini. Skladbi »Križarji na morju« F. Bazina in »Atila in ribič« J. Michla sta se že peli na koncertih »Pev. in gl. društva«, a sta se morda to nedeljo, ko jih je predaval tako številen zbor s polnim umevanjem, vveljavili bolje kakor kedaj prej. Dosegli ste poln vspel, kakor je pričalo dolgotrajno ploskanje. Dijaki so si z nedeljskim nastopom v zboru vsekakor utrdili dobro mnenje, ki so si ga bili pridobili že z drugimi pevskimi nastopi v prejšnjih letih.

Nekaj izvanrednega pa se more imenovati nastop Sancin-a Karola na gosli. Težki VII. vijolinski koncert Rodejev kakor tudi prim-partijo v Schubertovem tudi težavnem D-moll-kvartetu je podal dečko gotovo nad vse pričakovanje: čista intonacija, lep ton, izborna tehnika, ki »igraje« premaguje težave; temu primerno ni izostajalo predavanje. Vredno sta se mu pridružila pri kvartetu tovariša Trušnovic Rudolf in Pertot Avgust na II. vijolini in vijolončelu, dočim je vijolo igral samodolov učitelj g. Michl. Le škoda, da je vlažni in gorki zrak vplival na instrumente jako nagajivo, a so mladi umetniki znali gladko premagovati tudi take elementarne ovire.

G. u. Michlu gre vsekakor polna hvala na izborni vspeli prireditvi, ki je pričala o najresnejših stremljenjih glasbene šole »Pev. in gl. društva«.

Obisk je bil radi nenavadne ure (ob 5. pop.) le srednji, vendar je tudi gmotni uspeh dosežen. Občinstvo zasluži tudi pohvalo, ker je vzorno mirno poslušalo: dokaz, da je z izvanrednim zanimanjem sledilo produkciji.

Vstopnino pri akademiji so preplačali gg. M. Hubad K 2, dr. Erženl K, M. Mastnak K 2, Fr. Povšič K —'50, dr. Levpušek K 1'20, A. Košnik K 1'20, župn. Kolušar K 1, Fr. Ferfila K 2, A. Budal K 10, B. Volaričeva K 3.

Spored družabnega večera v proslavo velikega dobrotnika družbe sv. Cirila in Metoda: 1. Nagovor in deklamacija: Pogled v nedolžno oko, samospev. 3. A. Hajdrich: V tihi noči, četverospev. 4. Fr. Gerbič: Cvetice, dvospev. 5. Hubay Fantazija za gosli. 6. Manzocchi: Prihaja maj, trospev. 7. Adamič: Vasovalec, četverospev. 8. Smetana: Prodana nevesta, za gosli in klavir. 9. A. Hajdrich: Slovo od lastovke.

Začetek je ob 8¹/₄ zvečer. V stopnina za osebo je 1 K. Slavno občinstvo prosimo, da pride točno in se vzdrži kajenja, dokler ni program končan. Točke bodo sledile hitro druga drugi; tako da bo ta večer tudi za kadenje še dovolj časa.

XLVI. redni občni zbor »Slovenske Matice« bo v. ponedeljek, dne 21. marca 1910. 4. ob 8¹/₄ zvečer v Ljubljani v veliki dvorani »Mestnega doma«. Vrsta razpravam: 1.) Predsednikov govor. 2.) Letno poročilo tajnikovo za dobo od 20. aprila 1909 do 15. marca 1910. 3.) Poročilo, blagajnikovo o računskem sklepu za 1. 1909. 4.) Volitev treh računskih presojevalcev (§ 9. lit. a) društ. pravil). 5.) Poročilo blagajnikovo o proračunu za leto 1910. 6.) Dopolnilna volitev društvenega odbora. Pri volitvi treh računskih presojevalcev in pri volitvi odbornikov se v števajo tudi lastnoročno podpisani volilni listki nenavzočih društvenikov. 7.) Posamezni nasveti in predlogi.

Občni zbor društva »Narodna Prosveta« v Gorici bo v pond. 21. marca ob 8. uri zvečer v hotelu pri »Zlatem Jelenu« s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo odbora a) tajnika, b) knjižničarja in c) blagajnika. 2. Poročilo preglednikov. 3. Volitev odbora. 4. Prememba pravil. 5. Slučajnosti.

Ako ob napovedani uri občni zbor ne bi bil sklepčen, sklicuje se v smislu § 9. društvenih pravil na isti dan ob 8¹/₂ uri zvečer istotam drug občni zbor z istim dnevnim redom, in bo ta občni zbor sklepal brez ozira na število prisotnih članov.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Samozatajevanje dr. Gregorčiča.

Naš politični nasprotnik je, ali v kljub temu mu moramo pripisovati tako lepo čednost, kakoršna je ravno samozatajevanje. Novostruarski petelin še ni v dvanajstič zapel, in že se je dr. Gregorčič enajstkrat zatajil. Ta petelin je namreč glasilo krščansko socijalne armade na Goriškem, šef-redakter mu je brigadir krščansko socijalne organizacije, Fr. Kremžar, ki tudi stanuje v tisti hiši kakor pravi brigadir, tiska se pa to armadno glasilo v tiskar ni dr. Gregorčiča. To glasilo je dosedaj že v vsaki številki dosledno napadlo dr. Gregorčiča radi njegove nesrečne politike. Tako beremo v zadnji številki: »Pričakujemo od katoliškega moža, da se druži le s katoliškimi strankami in to tembolj, če ga katoliške stranke k temu nagovarjajo in če zastopniki katoliškega ljudstva od njega to celo zahtevajo.« In dalje: »Goljufa ljudstvo tisti, ki trdi, da je katoliškega prepričanja, a za katoliško stvar noče delovati z drugimi katoliškimi strankami!« Na koga to cika, ni težko uganiti. In kaj je storil na to dr. Gregorčič? Šel je v svojo sobo in samega sebe zatajil. Tako osebo zatajiti, kakoršen je dr. Gregorčič, mora biti ogromno delo. List še vedno izhaja v dr. Gregorčičevi tiskarni in dr. Gregorčičevi stroji premikajo enkrat na teden kosti svojemu lastniku! Če to ni samozatajevanje, kaj pa je še potem!

Kaj je »dobrodelnost«? Iz mesta: Marsikdo je pogrešal v programu akademije v nedeljo v »Trg. Domu« samostojen nastop na glasovirju, ker bi še le s tem bila slika delovanja glasbene šole popolna. Kakor smo poizvedeli, je to »pomanjkljivost« pripisovati oviram od strani, kjer bi se je bilo smelo najmanj pričakovati. Gojenkam sposobnim in namenjenim za nastop z glasovirjem, ni bilo mogoče izposlovati dovoljenja šolskega ravnatelja, češ, da se ne gre za »dobrodelen« namen! Gospod je menda mnenja, da se izraža »dobrodelnost« le v tem, če da gladnemu revežu kos kruha; da bi bilo podpiranje šol, v katerih se tešita duševni glad in žeja, tudi »dobrodelnost«, do tega se gospod ni še mogel povzpeti! Upajmo, da pri prihodnji akademiji odpadejo slične ovire!

»Gorica« in »liberalna« društva. — »Gorica« se je začela zelo zanimati za »liberalna« društva. Jezi jo, da je bil izvoljen pri podgorskem društvu g. župan Klančič predsednikom. Vprašamo, koliko društev pa stoji na dr. Gregorčičevi strani? Edina »Zvezda« v Sovodnjah, ker je nje predsednik Lukežič v službi dr. Gregorčiča. Vsa druga društva so novostruarska, ki s slastjo prebirajo v svojem gla-

silu napade na dr. Gregorčiča. Kar se pa tiče klerikalnih društev sploh, bi pa mi lahko povedali nekaj britkih resnic, zagodli bi o društvu brez odbornikov, o dvakrat ustanovljenem društvu, o društvu katerega so zapustili že vsi člani, tako da mu je ostalo samo ime. S takimi stvarmi si beli glavo uredništvo »Gorice«. Zakaj ni raje porabilo dotičnega prostora za svojega somišljenika, dr. Stepančiča, ki je šel dne 20. februarja na zborovanje nam najbolj sovražne šolske družbe Lege nazionale? Poprej ko ga je bilo treba hvaliti, je imela »Gorica« tudi v uredniškem delu zanj dovolj prostora, sedaj, ko je postal »mučenik«, ga je uredništvo zapustilo. Naj bi bilo tudi res, da je to ali ono »liberalno« društvo, kakor si misli »Gorica«, umrlo, toda umrlo bi bilo brez narodnega madeža na sebi, med tem ko je šel klerikalni slovenski poslanec dr. Stepančič živ in zdrav na Legino zborovanje. Hic Rhodus!

Na goriškem tramvaju je vedno premalo pazljivosti. Včeraj dopoldne je zadel tramvaj na Solkanski cesti v valjar, k drobi in tlači grušč; sprednja stran tramvaja je precej poškodovana. Bil bi pač moral vodnik ustaviti ter opozoriti, naj se valjar odmakne od tira; ali drl je kar naprej; pri trčenju je dobil udarec na glavo. Neki železničar je stal; k sreči ni poškodovan, ker se je varoval, neki gospod v vozu je padel na tla. Da se preprečijo nesreče, treba pač večje pazljivosti. Laška malomarnost je neverjetno velika!

Sumljivega človeka so prišli v Gorici. Na policiji je pokazal knjižico, izdano od oblasti na Virtemberškem, glasečo se na ime Oto Zwack, star 29 let. Ker se popisi ne strinjajo prav, so mu rekli na policiji, da on ni Zwack. Tudi ne zna dobro nemško. Potem je povedal druga imena ter rekel, da je iz Kaira. Prepeljali so ga v zapore, da doženejo, kdo da je.

Sokolski vestnik.

Telovadno društvo »Sokol« Plave-Deskle priredi svoj drugi izlet v soboto 19. marca 1910., praznik Sv. Jožefa, v Sv. Lucijo, kjer se snide z bratskim društvom iz Cerknega in Kobarida.

Zveza narodnih društev.

Bralno in pevsko društvo »Sivi grad« v Ribembergu priredi svoj redni letni občni zbor v petek dne 18. marca t. l. ob 7. uri zvečer v prostorih gospoda Anton Grzeja. Dnevni red po pravilih. Odbor.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici je imelo dne 13. t. m. svoj prvi redni občni občni zbor pri precejšnji udeležbi. Gosp. tajnik je poročal, da je imelo društvo do prvega občnega zbora 2 dirki in 3 zabavne večere. Rednik je poročal, da je društvo napravilo 15 izletov. Blagajnik je poročal, da je bilo dohodkov K 588'59, izdatkov K 560'43. Čisti preostanek znaša K 28'16 ter ima društvo skupno imetje v inventarju K 341'40, sprejeti ima na članarini K 194'40, na podporninah K 36'—. Skupno stanje društva »Danica« znaša K 599'96.

Na to se je vršila volitev novega odbora. Predsednikom je bil izvoljen z vsakim dosedajni predsednik Fran Batjel iz Gorice. V odbor so bili enoglasno izvoljeni sledeči gospodje: V. Valič, A. Schivitz, I. Nannt, K. Kulot, L. Toroš iz Gorice, F. Lipuš iz Mirna, A. Slamič iz Podgore. Pregledovalca računov A. Črnigoj ml. in J. Molar iz Gorice. Po občnem zboru se je napravilo izlet v Podgoro. Društvo namerava prirediti meseca junija veliko cestno dirko združeno z ljudsko veselico.

Politični pregled.

Srbski kralj Peter bo potoval v Petrograd in sicer preko Budimpešte. Beligradska »Politika« poroča, da izda predno odputuje, na srbski narod proklamacijo, glasom katere preidejo za dobo njegove odsotnosti vse vladarske pravice na prestolonaslednika Aleksandra.

Poslanske plače so uvedli na Norveškem. Poslanci bodo dobivali za vsako zasedanje 4000 kron plače in potno odškodnino.

Nemški apetit na Trstu. Krščansko-socijalni poslanci so vložili minoli petek v poslanski zbornici sledeči predlog: »Navtični oddelek državne trgovske akademije ima nalogo, pripravljati častnike za našo trgovsko mornarico. Ker je učni jezik na omenjeni akademiji italijanski in je popolno poznanje italijanščine pogoj za vsprejem, je mladeničem iz notranjih avstrijskih dežel v večini slučajev nemogoče si pridobiti potrebne pogoje za službo pri trg. mornarici ter se posvetiti mornariškemu častništvu. Radi tega se čuje od strani potujočega občinstva vedno splošneje in živahneje pritožbe proti dejstvu, da častniki na parnikih, ki vozijo v Jadranskem morju, nemška vprašanja razumejo le slabo, ali pa sploh ne. Zato zahtevajo predlagatelji, da poskrbi naučno ministerstvo čimprej za nemški oddelek na c. kr. navtični akademiji v Trstu«.

Kdo ve, da končno ne napravijo Italijani še kako tako kravjo kupčijo z Nemci, da privole v nemško navtično akademijo v Trstu? To itak že znamo, da so slovenske šole nevarne italijanskemu značaju Trsta, a nemške — ne!

Razne vesti.

Luegerjev pogreb. — Takega pogreba skoraj še ni videl Dunaj. V nedeljo je prišlo kropit župana nad 80.000 ljudij. Včese je pa udeležilo pogreba na tisoče ljudij in ob straneh spreveda je gledala velika množica. Na krsto je bilo položeni 1100 vencev. Polovico vencev se je že prej spravilo na pokopališče, polovico je pa peljalo 18 vozov. Ob 1¹/₂ uri je pričel pogreb. Pred rotovžem se je poslovil od župana podžupan Neumayer, pred parlamentom predsednik dr. Pattai in namestnik deželnega maršala baron Freudenthal. V Štefanski cerkvi je pričakoval spreved cesar in mnogi člani cesarske rodbine, zastopniki drugih vladarjev. Kodjutor dr. Nagl je blagoslovil truplo — bilo je to prvo njegovo javno opravilo na Dunaju. Na pokopališču so govorili še podžupan dr. Porzer, bivši minister dr. Gesmann, predsednik mestnega kluba Wesely in magistratni ravnatelj Appel. Ob celem sprevedu je napravilo vojaštvo špalir. Urejenih je bilo 22 rešilnih postaj. Po cenitvi strokovnjaka je bilo gledalcev nad en milijon. — Posebnih nesreč ni bilo. Neka dekla je med sprevedom skočila v Dunav pa so jo rešili. Neki gospod si je zlomil nogo, neka 75 letna gospa se je poškodovala pri padcu iz kočije. Nekega je prijel božjast. Zaprlji so okoli 15 oseb, ker so hoteli krasti ter so se zoperstavljale redarjem; ambulance so imele opravila v približno 50 slučajih: navadne slabosti in omedlevice brez posledic.

Klerikalna učenost. — V Štefanji vasi pri Ljubljani so našli okostja. Klerikalni učenjak dr. Mantuani, kustos v deželni muzeju, je rekel v svoji strokovnjaški sodbi, da so to od Turkov odrezane glave. V resnici pa so to le — okostja želv. — Torej želv ne razločuje od človeških glav. Ta je pravi učenjak! Revežu se sedaj vsi smejejo.

Igla za ženski klobuk — orožje. — Na mnoge pritožbe proti nevarnim, velikim iglam pri ženskih klobukih je sklenil mestni svet oddati to zadevo v Čikago komisiji, ki naj izdela točen zakon proti iglam na ženskih klobukih. Pri tozadevni sej je bilo navzočih vse polno dam. Prebrala se je tudi peticija, v kateri pravijo ženske, da so take igle edino njihovo orožje, ker že ne smejo nositi samokresa. **Tudi vzrok za samomo.** — V Zsostoni na Ogrskem se je ustrelil Adam Toma iz strahu pred Halleyevim kometom. Raje si je sam vzel življenje, kakor pa da bi moral poginiti pri trčenju kometa v našo zemljo.

Miren gledalec. — V jetniško celico v Londonu, kjer je že sedel mlad človek, so pripeljali novega gosta. Ko sta bila saina, je vzel novodošlec iz podviške pri suknji vrv in se obesil. Mladenič je vse to opazoval, toda zganil se ni, in je prav sladko zaspal ne daleč od obešenca. Drugi dan so ga vprašali, zakaj ni rešil tovariša. Odgovoril jim je, da se ne briga za druge,

naj napravi vsak, kar se mu dopade in kar mu ugaja.

Smrt čudaka. — Samotno je živel 81 let stari dr. Adolf Lenz v svojem stanovanju na Dunaju. Dvanajst let ni občeval z nobenim. Soseda mu je postavljala hrano no okno. Ker ni sprejel te dneve hrane, so ulomili v stanovanje, kjer je vse smrdelo po trhnobi. Vse je bilo preprejeno s pajčevino in debel prah je pokrival pohištvo. V postelji je pa ležal sredi mrčesa dr. Lenz mrtev.

Velikansko poverjenje. — Pri likvidaciji zaplenjenega samostanskega premoženja na Francoskem je poveril v Parizu likvidator Ferdinand Duez okrog 5 milijonov frankov in jih zaigral na borzi.

Na londonski borzi so navzoči pretepli ameriškega milijonarja, tako zvanega žitnega kralja, Jim Pattena. Ta milijonar ima sedaj 55 let, bil je kmečki sin in se je sam z energijo in s spekulacijami tako povzdignil, da določa dandanes na svetu ceno kruha.

Očeta umoril. — V Belovaru na Hrvaškem so pregovorile hčere kmeta Dijakoviča svojega brata, naj umori očeta, da si razdele potem vsi trije denar, katerega hrani oče. Sin je res očeta prerezal vrat. Vsi trije so že pod ključem.

Praški antimilitaristični proces je slednjič končal s tem, da je kasacijska sodnija na Dunaju poostrila obsodbo praške kazenske sodnije. Obsodila je enajst obdolžencev, ki so bili od prve inštanice oproščeni na tri mesece težke ječe. Glavnim obdolžencem je bila kazen štirih mesecev izvsana na dve leti.

Književnost.

Ljudska knjižnica. — Izdaja Vekoslav Spindler, urednik v Celju. II. zvezek. O alkoholizmu. Cena 50 vin., po pošti 60 vin. Tisk zadružne tiskarne v Krškem.

»Ljudska knjižnica« bode od zdaj naprej izhajala redno in sicer vsako leto po 6 zvezkov, bodisi posamezno, bodisi — obsegajoč enotno delo — po več zvezkov skupaj. — Kdor hoče postati stalen naročnik knjižnice, dobi vseh 6 zvezkov za celoletno naročnino 2 K, ako to naznani in vpošlje znesek vnaprej. Za prihodnje zvezke se pripravljata dve krasni deli: 1) spis o higijeni na deželi in 2) spis o postanku človeka, njegovem razvoju in koncu. Slednja knjiga bo opremljena s slikami. — Naslov za naročbo: Vekoslav Spindler, urednik Celje, Dolgopolje 1.

Torquemada. — Španska drama v treh dejanjih od dobe Ferdinand Katoliškega. Napisal v češkem jeziku Jan. Krt. Menšl Orlicky. Zanimivo berilo v lahko umljivi češčini.

Rojaki, izpolnite svojo narodno dolžnost: pristopajte k obrambnemu skladu družbe sv. C. in. M.!

A. vd. Berini
Gorica, Šolska ulica št. 2.
velika zaloga == oljkinega olja prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Moliffe, Bari in Nica
a prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112, 120, 123 136, 144, 160, 180, 200, 240, za luči po 72 vin

Ná debelo cene ugodne.
Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zameni s polno.
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Bika švicarske čiste pasme — zelo krotek, 3 leta star — proda občina Ozeljan pošta Sempas.

Mlad mož želi vstopiti v kako trgovino kot pomočnik. Sprejel bi tudi službo pri kakem odvetniku ali zavodu kot sluga. — Ponudbe na naše upravnistvo.

Proda se nova hiša in 1/2 njive zemlje ob državni cesti v Bukovici pri Volčjdragi. Hiša ima 2 nadstropji in podstrešje. Zglasi se je pri lastniku Andr. Uršič-u št. 140 na Volčjdragi.

Proda se v Gorici nova hiša, pritičje in nadstropje po štiri sobe vsako. Krasna lega. — Pojasnila daje Leštan, L. Zmonša.

Zastonj in poštnine prosto se razpošilja:

Domača knjižnica

Seznam izbranih, najboljših del slovenske literature in svetovne literature v dobrih prevodih.

fig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigarna v Ljubljani.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje Hôtel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujce od K 1:20 višje. Velik vrt z verando. Stekljeni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljisce. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi Dam sveta dolžnost!

Hôtel International

v Tržiču (Monfalcone)

odda se takoj v najem pod jako ugodnimi pogoji.

Hotel je na novo zgrajen, ima 30 meblovanih sob, ugodna lega v bližini postaje. Promet se v Tržiču velikansko razvija, tako, da je spretnemu in vestnemu hotelirju zagotovljena dobra eksistenca. Znanje slovenskega, laškega in nemškega jezika je neobhodno potrebno.

Ponudbe sprejema lastnik hotela:

IVAN PERIC,

veleposestnik v Tržiču (Monfalcone).

Dr. Ruggero Kürner,

kirurški zdravnik, bivši asistent na c. kr. kliniki genealogije in ostetrike v Gradcu.

Specialist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. predpoldne in od 3.—4. popoldne.

Tekališče Frana Josipa št. 6. (blizu lekarne Kürner).

udlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

Za sedem deklet je plesala Jolanda na štrajhi ko igrala vojaška je banda. I'a orgljice tudi in tudi klavir Jolando so spravili v plesni nemir. Jolande ni več, — zapustila samo je par nepokvarjenih čevljev

„OHO“

J. Medved, Gorica

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drugega blaga ter tkanin, preje in alij.

F. TREBSCHINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBSCHINE

za krojače in šoljarje.

svetinjice. — Rožni venel. — Mašne knjžice.

Višna obvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Najcenejši in najboljši nakup

v modni trgovini

ENGELBERT SKUŠEK

Gorica — Via Scuole 6

Za gospode:

Srajce
Ovratniki
Zavratnice
Manšeti
Gumbe za manšete
Naprsniki
Spodnje hlače
Naramnice
Rokovice
Modni telovniki
Nogovice

Dokolenke

Cepice
Dežniki
Pasovi
Podveze
Gumbi
Turistovske oprave
Žepni robci
Gamaše
Klobuki

Za dame:

Srajce
Hlače
Spodnja krila
Predpasniki
Pasovi
Nogavice
Korseti
Glavniki
Žepni robci
Našitki za perilo
Toiletno milo, Parfum

Cene strogo solidne!

Cenjenim odjemalcem na deželi pošljem blago na izbero.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Na občnem zboru dne 30. maja 1909. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadružnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1908. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1908.: Zadružnikov 1904 z deleži v znesku 89.362 kron. — Hranilne vloge: 1.727.304-70. Posojila: 1.693.201- — Reservni zaklad: 90.230-05 — Vrednost hiš: 111.755-23.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: Caprasole — Koza s solncem. Poskusite in sodite!

Svoji k svojim!